

Til § 56.

Ifølge § 20 i Lov Nr. 65 af 1. April 1914 om Livsforsikringsvirksomhed, jfr. Bekendtgørelse Nr. 299 af 30. Juni 1922, skal de Værdipapirer, hvori Forsikringsfondens Midler anbringes, forsynes med vedkommende Selskabs Paategning om, at de skal tjene til Dækning af Fonden. Denne Paategning skal underskrives af en af Forsikringsraadet udnævnt Tillidsmand, hvorved Papiret anses som givet i Haandpant til Sikkerhed for Forsikringstagerens Krav efter Forsikringskontrakterne.

Bestemmelsen i Udkastets § 12 medfører imidlertid, at Ihændervergældsbreve ikke ved Ejerens eller Panthaverens ensidige Paategning kan forandres til Navnegældsbreve eller Ordregældsbreve. Og Ihænderverobligationer, som ikke kan noteres paa Navn, bør af Hensyn til Omsætningens Krav overhovedet ikke forsynes med Paategninger, jfr. herved § 14, 3die Stykke.

Herefter bliver de i den ovennævnte Lovbestemmelse givne Forskrifter ikke længere fyldestgørende. De foreslaas derfor ændret, saaledes at der paabydes Foranstaltninger, som stemmer med Udkastets Regler. —

I forskellige administrative Bestemmelser er der givet lignende Regler om Værdipapirers Forsyning med Paategning og om Notering m. v., jfr. f. Eks. Bekendtgørelse Nr. 64 af 12. Marts 1930 angaaende Værgens Beføjelser og Pligter § 7 og Instruks Nr. 94 af 22. Marts 1933 for Eksekutortilsynet § 5. Saadanne Bestemmelser forudsættes ændret og suppleret, saaledes at der foreskrives Foranstaltninger svarende til de i nærværende Paragraf foreslaaede. Lignende Bemærkninger gælder Bestemmelserne i § 14 i det Rigsdagen forelagte Forslag til Lov om Tilsyn med Pensionskasser.

Til § 57.

Fra Reglen i Tinglysningslovens § 29, 1ste Stykke — hvorefter bl. a. Betaling af Ydelser ifølge et tinglyst Dokument gyldig kan erlægges til den efter Tingbogen berettigede — undtager samme Paragrafs 2det

Stykke Betaling af Afdrag paa et Pantebrev.

Dette Forhold ændres ikke ved den i Udkastets § 20 foreslaaede Regel, jfr. Bemærkningerne til denne. Men da det i den nævnte Bestemmelse i Tinglysningslovens § 29, 2det Stykke om Betaling af Afdrag paa et Pantebrev udtales, at det har sit Forblivende ved Reglerne i Forordning af 9. Februar 1798, har man foreslaaet Henvisningen til disse Regler — der ophæves ved Udkastets § 52 — erstattet med en Henvisning til „Reglerne i Gældsbrevslovgivningen“.

Medens Bestemmelserne i Lov af 6. April 1855 § 3 — der ligeledes foreslaas ophævet ved Udkastets § 52 — iøvrigt erstattes af de i § 55 indeholdte nye Regler om Virkningen af Forsinkelse med Betaling af Pengeskyld, gælder dette ikke, for saa vidt angaar Reglen i den nævnte Lovbestemmelses 2det Punktum om, at de senere Panthavere i en fast Ejendom ikke skal lide under en ved Bestemmelsen hjemlet Rente-forhøjelse med Hensyn til et forud prioriteret Laan. Denne Regel har efter Kommissionens Opfattelse — naar Loven af 1855 § 3 ophæves — sin naturlige Plads i Tinglysningsloven.

Man har derfor foreslaaet en tilsvarende Regel indføjet i Tinglysningslovens § 40, 4de Stykke. Paa samme Maade som Krav paa forhøjet Rente maa man uden Tvivl behandle Krav paa anden særlig Ydelse i Anledning af Forsinkelse med Betaling, f. Eks. en aftalt „Bod“ eller „Mulkt“. Dette er positivt udtalt i den foreslaaede Bestemmelse. Man har derhos fastslaaet, at Bestemmelsen — ligesom det nu udtrykkelig er foreskrevet med Hensyn til Reglen i Tinglysningslovens § 40, 4de Stykke, 1ste Punktum — ikke skal finde Anvendelse paa Skadesløsbreve.

Til § 58.

Aktier kan ikke anses som Gældsbreve og omfattes derfor — ligesom andre Andelsbeviser — ikke af Reglerne i Udkastets Kapitel 1—5.